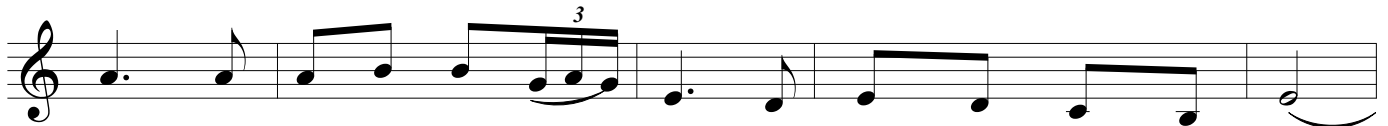

Bài ca đêm Giáng sinh

Phạm Xuân Chiển

1. Giữa chốn hoang mạc đêm khuya, gió tuyết sương lạnh vây
2. Bỗng chốc mực đồng vây quanh, áo rách, chân trần xôn
3. Khốn khó bao ngày gian nan, nắng cháy sa mạc khô
4. Đã biết bao mùa No - el, giữa tiếng chuông chiều ngân

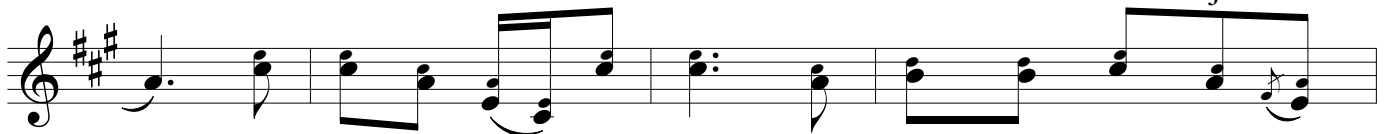
quanh. Một hài nhi trong máng cỏ, thân rét co ro lạnh cóng.
xao. Nhìn hài nhi trong máng cỏ, yếu đuối cô đơn nghèo khó.
khan. Một lòng Ba Vua kiếm tìm, tìm Đấng Vua Trời vừa sinh.
vang. Gọi mời con quay trở về, về với Chúa nguồn tình yêu.

Chiên bò, hơi thở, rơm khô, làm nô ru Con Chúa
Thiên thần hát mừng hân hoan, ngàn muôn ngôi sao sáng
Phương trời xa lạ Ba Vua, về đây dâng lên lễ
Nhưng lòng con lạnh vô tâm, trần gian u mê đắm

ngủ. Lặng quỳ Mẹ ngắm con yêu, nhẹ nhàng hòa khúc ca vang:
ngời. Cùng hòa nhạc khúc vinh danh, mực đồng nháy múa ca vang:
vật: Mộc dược vàng quý **nhũ** hương, hòa cùng thần thánh tôn vinh:
chìm, một đời tội lỗi vong ân, gục đầu nguyện Chúa thương **tha**:

ĐK: Vinh danh trên trời cao sang, mừng Con Thiên Chúa xuống làm

người, từ lòng Trinh Nữ Ma - ri - a. An vui cho người thiện

tâm, vì từ nay Có Chúa Ở Cùng, và Mẹ Thiên Chúa hằng chở che.